

את העדה (כמו שהיה בסוף שהרגו את חור בעגל) והזקנים נשארו למטה בתור עונש על שלא נכנסו עם משה לפרעה וגם בתור דיינים ולכן עלה עמו יהושע מפני הכבוד מכאן גם למדנו שהתלמיד צריך לעמוד כשרבו הולך לפניו כמו שמצינו ביהושע שעמד כשמשה עלה להר.

(ג) וישכן כבוד ה' על הר סיני ויכסהו הענן ששת ימים ויקרא אל משה ביום השביעי מתוך הענן (כ"ד, ט"ז). כתב רש"י ¹³⁶⁷⁶ „רבותינו חלוקים בדבר יש מהם שאומרים אלו ששה ימים שמר"ח" ע"כ. עיין בגמ' יומא דף ד' ע"ב במחלוקת ר"י הגלילי ור"ע אימתי היו ימים אלו אם לפני קבלת התורה או לאחריה ותלוי במחלוקת ר"י ורבנן אימתי נתנה תורה לישראל בששי בסיון או בשביעי

בו עיין גמ' שבת פז ע"א. לרבי יוסי שאומר שהוסיף משה יום אחד מדעתו אפשר לומר שזה מונח גם בציווי הקב"ה „היו נכונים ליום השלישי היינו למחרתים שמקצת היום ככולו אבל משה אמר לשלשת ימים „שטינא של ימים" והיינו שלשה ימים שלמים וזה הכרח שהוסיף משה יום אחד מדעתו. וכן בכל פעם כגון „שבעת ימים". לומד רש"י „שטינא" של ימים" ומה שנא' „ויהי ביום השלישי" היינו ביום השלישי האמור לעיל. [א"ה. עיין אבן עזרא לפרק ט"ו פסוק י"ט]. עוד יש לציין שלמ"ד ש„ויקרא אל משה ביום השביעי" פירושו לאחר קבלת התורה נמצא שעלה ביום השביעי ובלי יום העליה היה ל"ג יום בקדושה בענן וכן מצינו ל"ג ימי טהרה ליולדת וכן ל"ג יום בעומר, וכל חייו של הרמ"א הם בסימן ל"ג.

תרומה

(א) פרשת הקמת המשכן מצינו שנכתבה לפי סדר עדיפותם חשיבותם של כלי המשכן ושלא כפרשת ויקהל שנכתבה לפי סדר הקמתו. המשכן מסמל לאדם התנהגותו ודרכיו בקדושה ובטהרה כמו שמצינו בת"י יומא דף כ"א: שכתב שהמשכן רמ"ח חדרים כנגד רמ"ח אברים שבגוף האדם ומנין כלי המשכן הוא תרי"ג כמנין המצוות שמחויב בהם האדם. ובאמת בכל פרט ופרט שבכלים, מיקומו, מידותיו וכדו' יש לימוד גדול כיצד לנהוג. ונבארם אחת לאחת:

א. הארון הוא סימן לתורה, מקום הארון במשכן כמקום המוח בגוף האדם „גופו עץ וסביבו זהב" לרמוז לנהוג בענוה אבל ביופי סביבה ולא בזלזול. „מדותיו שבורות" לומר שאין לתורה לא אורך ולא רוחב ולא גובה. [א"ה. בביאור מידות הארון, והמזבח עיין לקמן ד"ה בבית המקדש היו ג' כתרים] „הבדים לא יסורו ממנו" רמז לעשירים נושאי התורה שלא יפסיקו ואפי' במעט מלהחזיק בתורה ולומדיה „מצופים זהב" לתמוך בעין יפה „הכרובים" לרמוז ללמוד בחברותא. ב. השלחן סימן לנימוסים כמו שמצינו